

גמ"ר 5333/01/20 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד אלברט לוי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

18 אוקטובר 2021

גמ"ר 5333-01-20 פרקליטות מחוז תל

אביב פלילי נ' לוי

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
בעניין: המאשימה
ע"י בא כוחו עו"ד דרור לוי
נגד
הנאשם
ע"י באת כוחו עו"ד תהילה בינו
אלברט לוי
פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון, בעבירה של גרם מוות ברשלנות, בניגוד לסעיפים 64 ו- 40 לפקודת התעבורה.

כמפורט בכתב האישום המתוקן, הרי שביום 16.9.19, נהג הנאשם ברכב ברחוב יפת ביפו, מכיוון צפון לדרום ובהגיעו לצומת עם רחוב זיכרון קדושים, פגע במנוח, צבי שירי ז"ל, שחצה את הכביש במעבר חצייה שבצומת האמור, שהיה מסומן ומואר חלקית, גרם לו לחבלות קשות, שהצריכו אשפוז ולמרבה הצער, הובילו לפטירתו, ביום 20.10.19.

יש לציין כי בתחילה, כפר הנאשם באחריותו לגרם התאונה ולמותו של המנוח, אך לאחר מספר דיוני הוכחות והליך גישור בפני כבוד הש' שור, הציגו הצדדים, ביום 14.7.21, הסדר טעון בתיק, לפיו, ייגזרו על הנאשם רכיבי הענישה הבאים: 9 חודשי מאסר, אשר אם יימצא הנאשם כשיר, ירוצו בעבודות שירות, פסילה בפועל לתקופה של 6 שנים, פסילה מותנית ומאסר מותנה. עוד סוכם, כי באשר לרכיב הפיצוי הכספי, יטען כל אחד מהצדדים באופן חופשי. כמו כן, הוגש כתב אישום מתוקן.

הנאשם נשלח אל הממונה על עבודות השירות, למתן חוות דעת בעניינו ונמצא כשיר לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות. ביום 29.9.21, הציגה המאשימה את ראיותיה לעונש והצדדים טענו את טיעוניהם.

תביעה

בתו של המנוח, הגב' מרים שירי כהן, העידה באשר לנסיבותיהם המשפחתיות לאחר התאונה הטראגית.

בתמצית, טען ב"כ המאשימה בנוגע להסדר הטיעון שגובש בין הצדדים והקדיש את מרבית הטיעון, לסוגיית הפיצוי למשפחת המנוח, תוך התייחסות לפסיקה רלוונטית, כמפורט בפרוטוקול. לעמדת המאשימה, נוסף על הרכיבים המוסכמים, יש לחייב את הנאשם בפיצוי על סך 20000 ₪ למשפחת המנוח.

כמו כן, הוגש גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם בתעבורה, לפיו, הנאשם נוהג משנת 2008 ולחובתו 11 הרשעות קודמות, כולן מסוג ברירת משפט.

הגנה

בתמצית, התייחסה הסגורית לרמת הרשלנות הנמוכה בהתנהגותו של הנאשם, לשיטתה ולנסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות וביקשה כי בית המשפט יימנע מחיובו בפיצוי למשפחת המנוח, תוך שהיא מפנה לפסיקה רלוונטית, כמפורט בפרוטוקול.

דין והכרעה

בע"פ 6755/09, **ארז אלמוג נגד מדינת ישראל**, קבע בית המשפט העליון, מהם העקרונות לפיהם יש לגזור את דינו של מי שהורשע בגרם מוות ברשלנות בתאונת דרכים: **"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".**

מתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

באופן נהיגתו, הביא הנאשם לפגיעה בערך הנעלה של קדושת החיים, ערך עליו אנו מצויים להגן כחברה, בכל דרך אפשרית.

סעיף 64 לפקודת התעבורה, שעניינו גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב, קובע כי תקופת המאסר תהיה בין 6 חודשים ל-3 שנים, אלא אם מצא בית המשפט, על פי הנסיבות, כי אין מקום לעונש של מאסר.

סעיף 40 לפקודת התעבורה, קובע עונש של פסילה שלא תפחת מ-3 שנים.

כמו כן, מקובל להטיל עונשי מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס כספי ובמרבית המקרים, גם פיצוי למשפחת המנוח.

נוכח האמור לעיל, הרי שהסדר הטעון שהציגו בפני הצדדים, נמצא במתחם הענישה הראוי, על פי החוק והפסיקה.

באשר לדרגת הרשלנות בנהיגתו של הנאשם, הרי שמחד, חצה המנוח את הכביש במעבר חצייה, אך מאידך, כפי שהתברר במהלך דיוני ההוכחות, מעבר החצייה לא היה מסומן באופן ברור ולא היה מואר ברמה מספקת. המאשימה לא טענה כי הנאשם נהג במהירות העולה על המותר, אך הוסכם על הצדדים, כי הנאשם יכול היה להבחין במנוח חוצה את הכביש ולהתאים את מהירות נסיעתו, אך לא עשה כן. במכלול הנסיבות, אני מוצאת כי רשלנותו של הנאשם הייתה ברמה נמוכה-בינונית.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירה, הנאשם נוהג כאמור משנת 2008, עברו התעבורתי תקין והוא נעדר עבר פלילי. ניתן ללמוד מכך, כי עסקינן באדם נורמטיבי וכי האירוע הטראגי בו קופחו חייו של המנוח, אינו מאפיין לא את אופן נהיגתו ולא את אופן התנהגותו של הנאשם.

הנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בכתב האישום, גם אם בשלב מתקדם בהליך וניכר היה כי הוא אכן מצר מאוד על האירוע הטרגי. כמו כן, נטען כי הוא מפרנס יחיד למשפחתו וזאת בשל גילם הצעיר של ילדיו.

בנוגע לרכיב של פיצוי למשפחת המנוח, לגביו אין הסכמה בין הצדדים, הרי שמצאתי לנכון לאמץ את עמדת המאשימה בסוגיה זו וזאת נוכח עמדתו העקבית של בית המשפט העליון, בפסיקה מחייבת, לפיה, יש מקום למתן פיצוי לנפגעי עבירה, בהליך פלילי וזאת כ"סעד מהיר יחסית לנפגע העבירה, על מנת לסייע לו בשיקום חייו" וללא קשר להליך האזרחי - דנ"פ 5625/16 אסרף נ' טווק.

בע"פ 2965/13 מדינת ישראל נגד אלרפעה ואח' נאמר:

"... סעיף 77(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) קובע לאמר: "הורשע אדם, רשאי בית-המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על-ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו". אופיו של הפיצוי הוא אזרחי, אם כי הוא נושא בחובו גם היבטים עונשיים וחברתיים, והוא נועד להיטיב את מצבו של נפגע עבירה, במידה מסוימת, ביעילות ובמהירות, באמצעות ההליך הפלילי (ראו: רע"פ 2976/01 אסרף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 418 (2002) (להלן: עניין אסרף); ע"פ 2760/14 אוהיון נ' מדינת ישראל (14.5.2014); ע"פ 8595/12 פלוני נ' מדינת ישראל (19.12.2012)). סכום הפיצוי מוגבל, קביעתו נעשית על דרך של אומדנא דדינא, מבלי להידרש לכללי ההוכחה והפרוצדורה האזרחית הרגילה, שהיא מורכבת יותר. בעניין אסרף נאמר, כי "אכן, הוראת סעיף 77 נועדה בעיקרה להציע לנפגע מעין-קפנדריה, קרא: לזכותו בפיצוי על נזק או סבל שנשא בהם בשל עבירה שעבר הנאשם בלא שנאלצו לכתת רגליו להגשתה של תביעה אזרחית" (שם, עמוד 459). פיצויים לנפגעי עבירה לפי סעיף 77 לחוק העונשין אינם מיייתרים הגשת תביעה אזרחית על-ידי נפגע העבירה. תכליתם, כאמור, הכרה חברתית בנזקיו ובסבלו של הנפגע, ומתן סעד מידי כדי להקל עליו בתהליך השיקום. "אילו היינו מצויים בהליך אזרחי, היינו נדרשים להוכחה מדויקת של שיעור נזקיו של כל אחד מהם. עם זאת, לצורך ההליך הפלילי, די בעובדות שבהן הודה המערער על מנת לחייבו בפיצויים של המתלוננים לפי אמת המידה הקבועה בסעיף 77 לחוק העונשין, תוך שאנו מביאים בחשבון את העובדה שהפיצוי כולל בתוכו גם מרכיב חשוב של פיצוי על נזק לא-ממוני" (ראו: ע"פ 4666/12 גורבץ נ' מדינת ישראל (8.11.2012)). ... הנה כי כן, יתרונות של ממש יש בפסיקת פיצויים לנפגעי עבירות, ואלה עשו את הפיצויים הללו לסעד נגיש שראוי להעניקו, אם גם במגבלות המחויבות לפי טיבו באשר להוכחת הנזק ולכימותו".

בע"א 9625/16 מדינת ישראל נגד ג'רחי, אליו התייחס ב"כ המאשימה בטיעוניה, נאמר: "לנוכח התכליתיות של הפיצוי בהליך הפלילי, ישנה עדיפות לבחור בנתיב של פסיקת פיצוי במישור ובאופן פרטני לניזוקים העקיפים".

עוד נאמר בעניין ג'רחי לעיל, כי " ככלל, שיעור הפיצוי שנפסק לטובת נפגע עבירה, אינו נקבע בהתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם".

יודגש, כי המאשימה ויתרה על רכיב של קנס כספי, ויש בכך משום התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם.

באשר לפסקי דין אליהם התייחסו הצדדים, הרי שדרכה של פסיקה, "הפוך בה והפוך בה" ותמיד יימצא פסק דין מקל יותר ולמולו, פסק דין מחמיר וכל מקרה לגופו.

בקביעת סכום הפיצוי יש לטעמי ליתן משקל משמעותי לעובדה כי המנוח לא הותיר אחריו ילדים קטינים שהיו סמוכים על שולחנו ולכך שהיה גרוש מאמם של ילדיו, דהיינו, לא ניהל עמה משק בית משותף. כמו כן, אקח בחשבון גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה על ידי הסנגורית והנאשם עצמו וכעולה מהמסמכים שהוגשו לגבי אחיו הקטין.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי יש לכבד את הסדר הטעון שבין הצדדים ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-9 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, על פי האמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 1.11.21.

2. פסילה בפועל למשך 6 שנים, שתמנה מיום 16.9.19, ללא צורך בהפקדה נוספת.

3. אני דנה את הנאשם ל-8 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

המאסר יחול על העבירות בהן הורשע וכן על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל לשנתיים.

4. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

5. הנאשם ישלם סך של 10000 ₪ כפיצוי סמלי למשפחת המנוח. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 2.1.22 ויועבר לבן/בת משפחה של המנוח שפרטיו יימסרו למזכירות על ידי המאשימה.

לאור האמור בסעיף 151 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, תעביר המזכירות את עותק הפרוטוקול אל שירות המבחן. כמו כן, יועבר הפרוטוקול אל הממונה על עבודות השירות

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב חשוון תשפ"ב, 18 אוקטובר 2021, במעמד הנוכחים.